

УДК: 616.379-008.64-06-092.9

ЗАЛЕЖНІСТЬ ПОСТЕКСТРАКЦІЙНИХ УСКЛАДНЕНЬ ПРИ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОМУ ЦУКРОВОМУ ДІАБЕТИ ВІД СТУПЕНЯ ТЯЖКОСТІ ТА ТЕРМІНУ ПЕРЕБІГУ ПАТОЛОГІЇ
Абрамов А.В. ¹, Ганчев К.С. ², Вородєєва Ю.І. ³*Кафедри патофізіології ¹, пропедевтичної та хірургічної стоматології ², терапевтичної, ортопедичної та дитячої стоматології ³, Запорізький державний медичний університет***Ключові слова:** експериментальний цукровий діабет, постекстракційні ускладнення, щури.

Враховуючи постійне зростання чисельності пацієнтів, що страждають на цукровий діабет (ЦД), експериментальні дослідження особливостей перебігу післяопераційного періоду при цій патології досить актуальне. Це пов'язано з тим, що видалення зуба у хворого на ЦД може спровокувати не тільки локальний запальний процес у порожнині рота, нерідко сама процедура екстракції спричиняє декомпенсацію основного захворювання. Патогенетичні механізми, що призводять до такої ситуації, перебігають за типом синдрому взаємного обтяження. Формується своєрідне вадне коло, при якому порушення обміну і мікроциркуляції сповільнюють перебіг репаративно-регенеративних процесів у лунці, в той час як інфекція, що розвивається в тканинах пародонту, негативно впливає на процеси обміну, обтяжує інсулінову недостатність і посилює ацидоз.

Метою дослідження було встановити патогенетичний зв'язок постекстракційних ускладнень із тяжкістю перебігу експериментального цукрового діабету.

Матеріали і методи. Дослідження проведені на 50 щурах-самцях віком 9-10 місяців, розподілених на дві експериментальні групи: 1-ша - 20 здорових самців, яким видалили перший нижній моляр праворуч; 2-га - 30 щурів із стрептозотоциновим діабетом, яким на 21-й день перебігу патологічного процесу проводили екстракцію перших нижніх молярів праворуч. На 3-, 7- і 10-ту доби після екстракції зуба брали кров зі стегнової вени для біохімічних досліджень (визначали концентрацію глюкози за допомогою стандартних тест-смужок Test Strip II на глюкометр Glucocard (ARKRAY Inc., Японія), креатиніну, сечовини на біохімічному автоматичному аналізаторі Prestige-24i (Японія), здійснювали збір сечі для визначення рН за допомогою візуальних тест-смужок "рН-тест" (ПВП "Норма", м. Київ), проводився зовнішній огляд постекстракційної лунки.

Результати та їх обговорення. Аналіз постекстракційних ускладнень у тварин із ЦД дозволив розділити їх на дві групи: 1-ша група ускладнень пов'язана безпосередньо з патологією постекстракційної лунки (тривалі і рясні кровотечі з поверхні рани, уповільнення утворення кров'яного згустку в альвелярній лунці; відстрочені кровотечі, альвеоліт, абсцедування, флегмони, остеомієліт нижньощелепної кістки), 2-га - з ускладненням перебігу основного захворювання на ЦД (прогресування гіперглікемії, підвищення рівня плазмових сечовини і креатиніну, прогресивне зниження маси тварин). Згідно цій класифікації були розглянуті ускладнення та встановлено залежність їх розвитку від ступеня тяжкості ЦД.

Висновки. Отримані нами дані дозволяють стверджувати, що постекстракційні ускладнення залежать від ступеня тяжкості цукрового діабету. Як ранні, так і пізні ускладнення, що пов'язані з альвелярною раною, частіше розвиваються при тяжкому ЦД, характеризуються тяжким перебігом та високою варіабельністю ускладнень (остеомієліт, флегмона, абсцес). Ускладнення перебігу основного захворювання і прогресування симптоматики ЦД відзначаються при тяжкому його перебігу, що супроводжується прогресивним зниженням маси щурів і підвищенням рівня глікемії.

DEPENDENCE OF THE POSTEXTRACTION COMPLICATIONS AT EXPERIMENTAL DIABETES MELLITUS UPON THE DEGREE OF SEVERITY AND TERM OF PATHOLOGY COURSE

Abramov A.V., Ganchev K.S., Vorodeyeva Yu. I.

Zaporizhzhya State Medical University

Key words: experimental diabetes mellitus, postextraction complications, rats.